

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudců Mgr. Milana Taubera a JUDr. Evy Rybářové v právní věci žalobce: **Pulear, s.r.o.**, se sídlem Praha 1, Kaprova 42/14, IČ: 241 76 435, zast. Ing. Romanem Nagyem, daňovým poradcem, se sídlem Přerov, Velká Dlážka 542/4, proti žalovanému: **Finanční úřad pro hlavní město Prahu**, se sídlem Praha 1, Štěpánská 28, o žalobě proti nezákonnému zásahu správního orgánu,

t a k t o :

- I. Určuje se, že postup k odstranění pochybností u daně z přidané hodnoty za leden 2013 prováděný žalovaným u společnosti Pulear s.r.o. byl nezákonným zásahem.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 14 342,- Kč, a to do 30 dnů od právní moci rozsudku k rukám ing. Romana Nagy, daňového poradce.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhal určení nezákonnosti zásahu žalovaného, který spočíval v postupu správce daně na odstranění pochybností zahájeného podle § 89 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“) výzvou k odstranění pochybností ze dne 12. 3. 2013, č. j. 1231992/13/2001-24901-107627.

Žalobce v podané žalobě uvádí, že po podání přiznání daně z přidané hodnoty byl správcem daně výzvou vydanou dne 12. 3. 2013, č. j. 1231992/13/2001-24901-107627 vyzván k odstranění pochybností, které se týkaly zdaňovacího období leden 2013. Touto výzvou byl zahájen postup na odstranění pochybností podle § 89 daňového řádu.

Ze strany žalovaného následovalo rozsáhlé šetření, včetně mezinárodních dožádání, které trvalo prakticky po dobu tří let. Postup na odstranění pochybností byl ukončen až v roce 2015, kdy bylo vydáno Sdělení o výsledku postupu k odstranění pochybností č.j. 3081336/15/2001-61565-100641, které bylo žalobci doručeno dne 28. 4. 2015

Žalobce tvrdí, že správce daně nepostupoval v souladu se zákonem, neboť zvolený postup trval nepřiměřeně dlouho, byl účelově prodlužován a jednotlivé úkony na sebe nenavazovaly. Uvedené vyplývá ze spisové dokumentace vedené žalovaným. Na podporu svých tvrzení poukázal žalobce jednak na zákonnou úpravu obsaženou v ustanovení § 89 odst. 1 daňového řádu a jednak na rozsudky Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“) ve věci sp. zn. 1 Ans 10/2012 a sp. zn. 1 Aps 20/2013. Dle žalobce jeho případ je věcem projednávaným NSS v označených rozsudcích skutkově obdobný, tedy když správce daně zjistil, že v daňovém řízení bude potřeba rozsáhlé dokazování, měl podle § 90 odst. 2 a odst. 3 daňového řádu ukončit postup na odstraňování pochybností a zahájit daňovou kontrolu.

Závěrem žalobce uvedl, že popsáním nezákonným zásahem správního orgánu je přímo zkrácen, nejde o rozhodnutí, nýbrž o postup vedený přímo proti žalobci.

Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě navrhl zamítnutí žaloby, poukázal na skutkový stav, který podrobně popsal a k námitkám žalobce směřujícím proti délce trvání postupu k odstranění pochybností poukázal na zásadu oficiality vyjádřenou v § 9 odst. 2 daňového řádu a na cíl správy daní podle § 1 odst. 2, kterým je správné zjištění a stanovení daně.

Zdůraznil, že základem pro správné zjištění a stanovení daně je mj. řádné, popř. dodatečné daňové tvrzení, podané daňovým subjektem. Pro případ vzniku konkrétních pochybností o správnosti, průkaznosti, či úplnosti podaného daňového tvrzení pak daňový řád upravuje, v rámci ustanovení § 89 a 90 možnost použití tzv. postupu k odstranění pochybností, přičemž prostředky sloužící k odstranění pochybností jsou jak důkazní prostředky předložené, či navržené daňovým subjektem, tak důkazní prostředky vyhledané správcem daně. Žalovaný zdůraznil, že daňový subjekt má povinnost daň přiznat a současně doložit a v případě pochybností správce daně má břemeno důkazní podle § 92 odst. 3 daňového řádu tyto pochybnosti vyvrátit a pravdivost svých tvrzení prokázat. Z judikatury vyplývá, že pochybnosti správce daně nemusí znamenat jistotu o tom, že tvrzení daňového subjektu nejsou správná, průkazná, úplná či pravdivá. Něco takového ani ve většině případů není možné, neboť ucelené a na jisto postavené poznatky o daňovém subjektu lze zpravidla získat až zevrubnou analýzou jeho hospodaření, či jiných aktivit. Žalovaný dále poukázal na to, že lhůta pro ukončení postupu k odstranění pochybností není daňovým řádem, ani vnitřním předpisem stanovena. Bezpochyby je však povinností správce daně postupovat v souladu se zásadou rychlosti řízení, tj. bez zbytečných průtahů, současně musí dodržovat zákony a jiné právní předpisy. Po správci daně tudíž nelze požadovat bezodkladné vydání rozhodnutí, není-li dostatečně prověřen stav věci, o kterém má být rozhodnuto.

Z průběhu řízení v daném případě vyplývá, že správce daně činil řadu úkonů směřujících k ověření oprávněnosti žalobcem nárokováného nadměrného odpočtu, mj. i časově náročné mezinárodní dožádání. Žalovaný připustil, že vhodnějším řešením bylo v daném případě ukončení postupu k odstranění pochybností a zahájení daňové kontroly. V žádném případě však neakceptoval námitku žalobce, že byl předmětný postup k odstranění pochybností ze strany správce daně účelově prodlužován. Je přesvědčen, že z průběhu jednotlivých úkonů je zcela zřejmé, že jejich provedení bylo nezbytné pro správné zjištění a stanovení daňové povinnosti žalobce ve věci daňového přiznání za předmětná zdaňovací období, o tom svědčí výsledek postupu k odstranění pochybností, kdy žalobcem nárokováný nadměrný odpočet nebyl správcem daně uznán, naopak výsledkem prověřování je stanovení vlastní daňové povinnosti, která je v době podání vyjádření předmětem odvolacího řízení. Pokud jde o námitku žalobce, že jednotlivé úkony správce daně na sebe nenavazovaly, žalovaný s touto námitkou nesouhlasí, neboť ji vyvrací průběh postupu k odstranění pochybností. Podle názoru žalovaného nebyl žalobce postupem správce daně krácen na svých právech, neboť mohl, stejně jako v případech procesního institutu daňové kontroly, uplatňovat

svá zákonná práva, předkládat důkazní prostředky prokazující oprávněnost jím nárokováného nadměrného odpočtu apod. Postup k odstranění pochybností vedený žalovaným tak nelze označit za nezákonný zásah.

Městský soud v Praze nařídil ústní jednání na den 24. 2. 2016. Žalobce setrval na žalobních důvodech a žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.

Městský soud v Praze posoudil věc takto:

Žalobce se předmětnou žalobou domáhá, aby soud určil, že postup k odstranění pochybností u daně z přidané hodnoty za leden 2013 prováděný žalovaným byl nezákonným zásahem z důvodu, že správcem daně zvolený postup trval nepřiměřeně dlouho, byl účelově prodlužován a jednotlivé úkony na sebe nenavazovaly.

Podle ust. § 87 odst. 1 s.ř.s. soud rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí; rozhoduje-li soud pouze o určení toho, zda zásah byl nezákonný, vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu.

Postup k odstranění pochybností je upraven v § 89 a násl. daňového řádu. Dle § 89 odst. 1 daňového řádu *[m]á-li správce daně konkrétní pochybnosti o správnosti, průkaznosti nebo úplnosti podaného řádného daňového tvrzení nebo dodatečného daňového tvrzení a dalších písemností předložených daňovým subjektem nebo o pravdivosti údajů v nich uvedených, vyzve daňový subjekt k odstranění těchto pochybností.*

Dle § 90 odst. 1 téhož zákona *[o] průběhu postupu k odstranění pochybností sepíše správce daně podle povahy odpovědi protokol nebo úřední záznam, ve kterém uvede vyjádření nebo důkazní prostředky, na jejichž základě považuje pochybnosti za zcela nebo zčásti odstraněné, a případné důvody přetrvávajících pochybností.*

Podle § 90 odst. 2 daňového řádu *nedošlo-li k odstranění pochybností a výše daně nebyla prokázána dostatečně věrohodně, sdělí správce daně daňovému subjektu výsledek postupu k odstranění pochybností. Daňový subjekt je oprávněn do 15 dnů ode dne, kdy byl seznámen s dosavadním výsledkem postupu k odstranění pochybností, podat návrh na pokračování v dokazování spolu s návrhem na provedení dalších důkazních prostředků. Podle odst. 3 téhož ustanovení pokud správce daně shledá důvody k pokračování v dokazování, zahájí v rozsahu těchto důvodů daňovou kontrolu. Neshledá-li správce daně důvody k pokračování v dokazování, vydá do 15 dnů ode dne, kdy daňový subjekt podal návrh na pokračování v dokazování, rozhodnutí o stanovení daně.*

Postup k odstranění pochybností je specifickým procesním institutem, který správce daně používá, pokud má pochybnosti o daňovém tvrzení, avšak na rozdíl od obecné vyhledávací činnosti, místního šetření nebo daňové kontroly jej užívá pouze k objasnění konkrétních pochybností a jako prostředek k neprodlenému a bezprostřednímu zjištění či ověření řádného splnění daňové povinnosti. Nejvyšší správní soud dovodil, že hranice postupu k odstranění pochybností jsou dány vlastním legislativním rámcem tohoto postupu, vyplývajícím z § 89 odst. 1 a § 90 odst. 1 a 2 daňového řádu; tato ustanovení vytyčují způsob použití postupu k odstranění pochybností tak, aby tento postup trval co nejkratší dobu a nebyl zbytečně ani jednou ze stran prodlužován. V novém daňovém řádu byl institut postupu k odstranění pochybností zaveden právě z důvodu nutnosti zdokonalení předchozí úpravy obdobného institutu vytýkacího řízení (viz § 43 a násl. zákona o správě daní a poplatků), které

postrádalo především požadavek dostatečné konkretizace výzev k odstranění pochybností, a dále pak zde nebyly stanoveny lhůty pro zahájení a ukončení vytýkacího řízení.

Z judikatury Nejvyššího správního soudu dále vyplývá, že postup k odstranění pochybností nesmí být volně zaměňován s daňovou kontrolou a správce daně ho využívá pouze v případech, kde je jeho použití přiléhavé, a to zejména pokud nejde o časově náročné nebo rozsáhlé odstraňování pochybností. V této souvislosti lze poukázat na rozsudek ze dne 10. 10. 2012, č. j. 1 Ans 10/2012 – 52, v němž Nejvyšší správní soud uvedl, že postup k odstranění pochybností „*má sloužit především k odstranění jednotlivých, dílčích pochybností již konkrétně vyjádřených a nemá sloužit k obsáhlému a časově i personálně náročnému dokazování. Pro takový účel je vhodným nástrojem daňová kontrola; právě ta umožňuje správci daně rozsáhlé i časově náročné dokazování a logicky reflektuje časovou náročnost i v odlišném běhu lhůt pro stanovení daně (§ 148 odst. 3)*“.

Vždy je nutné zkoumat konkrétní okolnosti v té které věci.

V nyní posuzovaném případě soud z obsahu spisového materiálu zjistil, že žalobce výzvou podle § 89 odst. 1 daňového řádu byl vyzván k odstranění zde uvedených pochybností (výzva k daňovému přiznání za leden 2013 ze dne ze dne 12. 3. 2013, č. j. 1231992/13/2001-24901-107627).

Dne 4. 4. 2013 proběhlo v sídle správce daně ústní jednání, v jehož průběhu předložil daňový subjekt správcem daně požadované listiny.

Správce daně prováděl rozsáhlé šetření, což vyplývá mj. ze skutečnosti, že dne 22. 3. 2013 zaslal žádost o poskytnutí informací ohledně daňového subjektu ADETO SOFT s.r.o. jeho správci daně, dne 11. 4. 2013 zaslal správce daně výzvu k poskytnutí informací společnosti OR-LEN gas ČR s.r.o., dne 24. 5. 2013 zaslal správce daně výzvu k poskytnutí informací společnosti ADETO SOFT s.r.o., dne 18. 4. 2013 byl odeslán formulář SCAC na prověření informací intrakomunitárních plnění, jehož prostřednictvím bylo dožádáno Slovensko o provedení šetření u společnosti BERGUNA sídlící v Bratislavě (odpověď správce daně obdržel dne 7.10.2013), dne 31. 1. 2014 byl odeslán formulář SCAC na prověření informací intrakomunitárních plnění, jehož prostřednictvím bylo dožádáno Polsko o provedení šetření u společnosti TAGEPLAST SPÓLKA z o.o. (odpověď správce daně obdržel dne 16. 5. 2014), dne 24. 2. 2015 zaslal správce daně žádost o poskytnutí informací ohledně daňového subjektu ADETO SOFT s.r.o. jeho správci daně (odpověď správce daně obdržel dne 25.3.2015). Dne 27. 4. 2015 správce daně zaslal zástupci žalobce Sdělení o výsledku postupu k odstranění pochybností.

Na základě obsahu správního spisu lze konstatovat, že ve vztahu k daňovému přiznání za leden 2013 byl důvodem výzvy značný nárůst deklarovaných uskutečněných zdanitelných plnění do jiného členského státu oproti hodnotám vykazovaným v předchozích zdaňovacích obdobích. Proto měl správce daně pochybnosti, zda předmětné dodání zboží bylo uskutečněno a zda byly splněny podmínky podstatné pro osvobození dodání zboží do jiného členského státu. V průběhu postupu na odstranění pochybností, kdy správce daně ověřoval správnost a pravdivost žalobcem předložených listin, uplatnil žalobce podnět na ochranu proti nečinnosti, o němž bylo rozhodováno odvolacím finančním ředitelstvím. Správce daně po vydání výzvy učinil četná šetření, včetně dožádání u místně příslušných správců daně obchodních partnerů žalobce a jejich obchodních partnerů, dožádání do ciziny, ústní jednání apod. (viz výše). Soud pro stručnost odkazuje na jednotlivé úkony, které správce daně činil po vydání výzev. Z jejich časové posloupnosti, četnosti a rozsahu však soud po přezkoumání postupu správce daně podle § 89 a násl. daňového řádu nemohl přisvědčit žalobci, že by správce daně postup k odstranění pochybností účelově prodlužoval a že by jednotlivé úkony na sebe nenavazovaly.

Je tomu tak mj. proto, že správce daně nemohl jednotlivé úkony činit bez návaznosti na zjištění obsažená v odpovědích na jeho dožádání, resp. žádosti o informace, která musel nejprve vyhodnotit a poté zvolit následný postup. Naopak soud dospěl k dílčímu závěru, že složitost celé materie, skutečnost, že se obchodní partnery žalobce, ve všech případech, nepodařilo kontaktovat, ani přes jejich příslušného správce daně a to i při dožádání na Slovensko, či do Polska, způsobily, že pochybnosti správce daně směřující k prověření stavu věci nemohly být rychle rozptýleny. Z obsahu spisového materiálu nevyplývá, že by postup správce daně byl účelově prodlužován a jeho jednotlivé úkony na sebe nenavazovaly. Správce daně činil řadu úkonů směřujících k ověření oprávněnosti žalobcem nárokovaného nadměrného odpočtu, včetně časově náročných dožádání do jiných členských států EU.

Nezákonnost zásahu v postupu na odstranění pochybností soud spatřuje ve skutečnosti, že tento postup podle § 89 a násl. daňového řádu trval nepřiměřeně dlouhou dobu. Je tomu tak proto, že postup k odstranění pochybností k daňovému přiznání za leden 2013 zahájený výzvou ze dne 12. 3. 2013 byl završen sdělením správce daně o výsledku postupu k odstranění pochybností až ze dne 27. 4. 2015, č. j. 3081336/15/2001-61565-100641), podle § 90 odst. 2 daňového řádu doručeným žalobci dne 28. 4. 2015. V něm byl žalobce informován, že na základě výsledku postupu k odstranění pochybností se snižuje nadměrný odpočet a vlastní daňová povinnost činí 8.254,- Kč. Na zmíněné sdělení žalobce reagoval návrhem na pokračování dokazování výsledkem svědka. Správce daně ve smyslu § 90 odst. 3 daňového řádu neshledal důvody k pokračování a vydal dne 5. 6. 2015 platební výměr na DPH za leden 2013 (č. j. 4348526/15/2001-52521-109188).

Z uvedeného je zřejmé, že postup k odstranění pochybností podle § 89 a násl. daňového řádu trval u daňového přiznání za leden 2013 téměř 3 roky a byť zákon lhůtu pro správce daně, v případě postupu k odstranění pochybností, nestanoví, je z dikce ustanovení § 89 a násl. zřejmé, že správce daně musí činit na sebe navazující úkony ve stmelené časové posloupnosti tak, aby byl smysl a cíl postupu naplněn. Tím je bezesporu rychlé odstranění pochybností, které ještě brání správci daně v tom, aby mohl přistoupit k vyměření daně a je tak nucen k uzavření tohoto postupu bez jakýchkoliv průtahů (rozsudek NSS ve věci sp. zn. 1 Ans 10/2012 ze dne 10. 10. 2012). Postup k odstranění pochybností je nepochybně procesním prostředkem k neprodlenému a bezprostřednímu zjištění či ověření řádného splnění daňových povinností daňovým subjektem, který je prioritně nositelem břemene tvrzení a tomu odpovídajícímu důkaznímu břemeni. Novou právní úpravou daňového řízení zákonem č. 280/2009 Sb., daňový řád zákonodárce spatřoval prostředek k zabezpečení maximální rychlosti této fáze řízení, jednak aby správce daně mohl zahájit s daňovým subjektem bezprostřední komunikaci, jednak aby vzniklé pochybnosti o výši daňových povinností mohly být záhy potenciálně odstraněny. Ačkoliv zákon opět konkrétní lhůtu pro ukončení tohoto postupu nestanoví, nová právní úprava, de facto nutí správce daně k uzavření tohoto postupu bez jakýchkoliv průtahů (viz bod 27 rozsudku NSS sp. zn. 1 Aps 20/2013).

Mezi účastníky není sporu, že předmětem postupu správce daně k odstranění pochybností bylo rozhodnutí o daňové povinnosti žalobce a jeho cílem bylo vyměřit daň z přidané hodnoty ve správné výši. Žalovaný však nevyužil zákonem předpokládaného prostředku k dosažení tohoto cíle, neboť navzdory velké složitosti celé věci nepřešel do řízení o daňové kontrole a na místo toho pokračoval v řízení v rámci postupu k odstranění pochybností, ačkoli postup k odstranění pochybností uvedený v § 89 a násl. daňového řádu, má sloužit především k odstranění jednotlivých dílčích pochybností, již konkrétně vyjádřených a nemá sloužit k obsáhlému a časově i personálně náročnému dokazování. Pro takový účel je vhodným nástrojem daňová kontrola, která umožňuje správci daně rozsáhle i

časově náročné dokazování a logicky reflektuje časovou náročnost i v odlišném běhu lhůt pro stanovení daně.

V nyní projednávané věci nastala obdobná situace jako v rozsudcích NSS, na něž žalobce poukazuje, neboť délka trvání postupu k odstranění pochybností a s tím spojené množství uskutečněných procesních úkonů byly tak rozsáhlé, že se vymykaly limitům postupu k odstranění pochybností.

Soud v této souvislosti kromě rozsudků uvedených žalobcem odkazuje rovněž na rozsudek NSS ve věci sp. zn. 1 Aps 20/2014 ze dne 25. 6. 2014, podle kterého legislativní koncepce postupu k odstranění pochybností nedává správci daně ničím neomezenou možnost vybírat, který postup při správě daní v konkrétním případě zvolí a jak dlouho a v jaké intenzitě v něm bude pokračovat. Také v projednávané věci sice sloužil postup žalovaného k odstranění pochybností ve velmi komplikované a průkazně složité věci, délka jeho trvání (téměř 3 roky) a množství procesních úkonů, které učinil se institutu postupu k odstranění pochybností i zde vymyká. Správce daně tak měl v okamžiku, kdy seznal, že se proces začal svým rozsahem vymykat postupu k odstranění pochybností, tento postup ukončit a přejít do daňové kontroly. Jinými slovy, neodstranil-li žalobce pochybnosti o výši své daňové povinnosti záhy po výzvě k jejich odstranění, žalovaný zjistil, že ve věci bude třeba obsáhlejšího šetření, měl tento postup protokolem uzavřít a zahájit podle § 90 odst. 3 daňového řádu daňovou kontrolu. Na místo toho žalovaný usiloval o odstranění pochybností, ve smyslu § 89 a 90 daňového řádu téměř 3 roky a v průběhu toho zatížil žalobce řadou procesních úkonů, které se ve svém souhrnu již povaze postupu k odstranění pochybností vymykají. V daném případě se jednalo o časový okamžik, kdy správce daně se rozhodl ověřit tvrzené skutečnosti formou mezinárodního dožádání.

K poukazu žalovaného na skutečnost, že žalobce nebyl na svých právech zkrácen soud ve shodě s rozsudkem NSS ve věci sp. zn. 1 Aps 20/2013 zmiňuje judikaturu Ústavního soudu (náleze ve věci sp. zn. IVÚS 29/05), z níž plyne, že pokud jde o stanovení zjišťování a vymáhání daňové povinnosti jednotlivce, správci daně mají při své činnosti respektovat mantinely stanovené ústavním právem. Pokud jde o proceduru zjišťování, ověřování a vymáhání daňové povinnosti, je správce daně vázán ustanovením článku 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, podle něhož lze státní moc uplatňovat jen v případech a mezích stanovených zákonem a to způsobem, který zákon stanoví. Žalovaný měl i v této projednávané věci, v souladu se zásadou legality, povinnost postupovat podle daňového řádu a nepokračovat v postupu k odstranění pochybností poté, kdy byl překročen zákonný rámec tohoto institutu a ve věci zahájit daňovou kontrolu. Daňový subjekt má proti správci daně právo na to, aby správce daně využíval postupu k odstranění pochybností k účelům, ke kterým tento procesní instrument slouží.

Lze tak uzavřít, že postup na odstranění pochybností v projednávané věci nebyl prováděn v souladu se zákonem tím, že trval nepřiměřeně dlouhou dobu a soud proto žalobu shledal důvodnou a rozhodl podle ustanovení § 87 odst. 1, 2 s. ř. s. tak, jak je ve výroku rozsudku uvedeno.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 soudního řádu správního, když žalobce měl ve věci úspěch a jeho náklady řízení sestávají jednak ze zaplaceného soudního poplatku z podané žaloby ve výši 2 000,- Kč a jednak z odměny daňovému poradci za 3 úkony právní služby po 3 100,- Kč, a ze související náhrady hotových výdajů po 300,- Kč podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), v platném znění, zvýšené o sazbu daně z přidané hodnoty. Náhradu v celkové výši 14 342,- Kč je žalovaný povinen zaplatit

žalobci do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce Ing. Romana Nagye, daňového poradce.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 24. února 2016

JUDr. Ludmila Sandnerová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Matznerová, DiS.